

Sygnatura akt II Ca 1365/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2017 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie, Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SO Weronika Oklejak

SSO Krzysztof Wąsik

SSO Anna Nowak (sprawozdawca)

Protokolant: starszy protokolant sądowy P. F.

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2017 roku w Krakowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) w W.

przeciwko K. K.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie z dnia 14 października 2016 roku, sygn. akt I C 1235/16/K

oddala apelację.

SSO Anna Nowak SSO Weronika Oklejak SSO Krzysztof Wąsik

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 31 października 2017 roku

Wyrokiem z dnia 14 października 2016 roku Sąd Rejonowy dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie zasądził od pozwanej K. K. na rzecz strony powodowej (...) w W. kwotę 62.856,46 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy (...) w skali roku od dnia 14 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty, jednakże od dnia 1 stycznia 2016 roku w wysokości nie wyższej niż dwukrotność odsetek ustawowych za opóźnienie stanowiących maksymalne odsetki za opóźnienie i oddalając powództwo w pozostałym zakresie (pkt I); zasądził od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 3.160 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt II) i nadał wyrokowi w pkt I rygor natychmiastowej wykonalności co do kwoty 53.000 zł (pkt III).

Orzeczenie to zapadło w następującym stanie faktycznym:

W dniu (...) r. pozwana zawarła ze stroną powodową ugodę, której przedmiotem było określenie nowych warunków spłaty zadłużenia z tytułu umowy kredytowej z dnia (...) r. zawartej między stronami. W myśl ugody stan zadłużenia pozwanej z tytułu umowy kredytowej na dzień (...) r. wyniósł łącznie kwotę 87.097,42 zł, pozwana uznała w całości zadłużenie wobec strony powodowej i zobowiązała się je spłacać na warunkach określonych w ugodzie w 119 ratach.

Strona powodowa wypowiedziała warunki ugody pismem z dnia (...) r. wobec niedokonania przez pozwaną wymagalnych wpłat ustalonych w ugodzie i wezwała pozwaną do zapłaty łącznej kwoty 60.293,57 zł zadłużenia wyliczonego na dzień (...)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zaoferowanych przez strony dokumentów, których autentyczność i prawdziwość nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania.

W oparciu o tak ustalony i oceniony stan faktyczny Sąd Rejonowy przywołał treść art.

720 § 1 k.c., przypomniał, że z ustalonego w niniejszej sprawie stanu faktycznego wynika, iż strona powodowa skutecznie wypowiedziała zawartą w dniu (...) r. umowę ugody wobec niedokonania przez pozwaną wymagalnych wpłat ustalonych w ugodzie. Jak podkreślił Sąd zgodnie z § 8 ust. 1 umowy ugody strona powodowa mogła wypowiedzieć ugodę w przypadku niedotrzymania przez pozwaną zobowiązań określonych w ugodzie, co też strona powodowa uczyniła. Co więcej pozwana uznała żądania pozwu co do kwoty 53.000 zł należności głównej i ostatecznie nie przedstawiła argumentacji w zakresie nieprawidłowego naliczenia odsetek od dłużnej sumy. Dlatego też Sąd orzekł jak w sentencji. Odnośnie roszczenia odsetkowego, Sąd przywołał treść art. 481 § 1 i 2⁽¹⁾ k.c. wskazując, że strona powodowa domagała się zasądzenia odsetek w wysokości dwukrotności obecnych odsetek ustawowych za opóźnienie, podczas gdy z ustalonego w sprawie stanu faktycznego wynikało, iż ustalone odsetki umowne są niższe, przy czym uгода z dnia (...) r. została zawarta przed wejściem w życie art. 481 § 21 k.c. Zatem powództwo w części w jakiej strona powodowa domagała się zasądzenia zbyt wysokich odsetek bez uwzględnienia opisanej zmiany art. 481 k.c. zostało oddalone. O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Ponadto, Sąd nadał wyrokowi w pkt. I rygor natychmiastowej wykonalności co do kwoty 53.000 zł zgodnie z art. 333 § 1 pkt. 2 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku wniosła pozwana, zaskarżyła go w zakresie punktu 1 w części zasądzonej ponad kwotę 47.938,37 zł wraz z odsetkami i wniosła o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia.

Uzasadniając swoje stanowisko apelująca podniosła, że z historii operacji wystawionej przez (...) (...), wynika iż pozostała do spłacenia kwota 47.938,37 zł, a nie kwota 53.000zł. Składając oświadczenie co do przyjęcia kwoty należności głównej 53.000zł, pomyliła się o kwotę 14.919 zł. W toku sprawy nie została przesłuchana, a jedynie zapytano ją o to czy uznaje, że ciąży na niej zobowiązanie względem (...). Apelująca wskazała ponadto, że jej zdaniem w sposób nieprawidłowy naliczone zostały odsetki od dłużnej sumy i winien być tu dopuszczony dowód z opinii biegłego ds. księgowości. Przy zawieraniu ugody z bankiem, zawsze wpłacała niższe sumy. Dlatego też, biegły powinien wyliczyć jaka kwota została spłacona w okresie od (...).

W odpowiedzi na apelację powódka wniosła o jej oddalenie jako bezzasadnej, dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z dokumentów wskazanych w uzasadnieniu na okoliczności w nich przytoczone oraz o zasądzenie od Pozwanej na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie była zasadna.

Ustalenia faktyczne sądu I instancji, nie budzą wątpliwości i stąd Sąd Okręgowy przyjmuje je za podstawę własnego rozstrzygnięcia. Nie stanowi przeszkody do takiego wniosku fakt braku analizy Sądu Rejonowego historii operacji na koncie kredytowym pozwanej.

Po pierwsze wskazać należy, że rozliczeń tych pozwana nie kwestionowała i nie jest tak, że nie miała odpowiedniej ilości czasu na rozważenie wyrażenia swojego stanowiska procesowego. Analiza akt postępowania ujawniła bowiem, że już w piśmie z dnia (...) roku pozwana oświadczyła, że „uznaje częściowo powództwo”, a stanowisko to podtrzymała podczas rozprawy w dniu (...) roku. Powyższe prowadzić musi do wniosku, iż pozwana dysponowała wystarczającą ilością czasu jaką potrzeba by osoba prawidłowo dbająca o własny interes – wyraziła swoje przemyślane stanowisko.

Niezależnie jednak od powyższego, nawet gdyby dokonać analizy operacji na koncie kredytowym pozwanej, ta ostatnia podpisała ugodę, w której wyraźnie zawarto zapis o sposobie zaliczania wpłaconych należności. Wypowiedzenie zaś ugody skutkowało jeszcze bardziej niedogodnymi dla skarżącej konsekwencjami, bowiem zgodnie z art. 451 § 1 k.c. dłużnik mający względem tego samego wierzyciela kilka długów tego samego rodzaju może przy spełnieniu świadczenia wskazać, który dług chce zaspokoić. Jednakże to, co przypada na poczet danego długu, wierzyciel może przede wszystkim zaliczyć na związane z tym długiem zaległe należności uboczne oraz na zalegające świadczenia główne. Reguła ta znajduje przy tym zastosowanie także wtedy, gdy spełniający świadczenie ma wobec wierzyciela tylko jeden dług, złożony z należności głównej i odsetek (por. np. orzeczenia SN z 7.5.1998 r., I PKN 88/98, OSNAPiUS Nr 9/1999, poz. 306; oraz z 19.11.1998 r., III CKN 17/98 niepubl.). To zatem wykładnia art. 451 § 1 k.c. miała decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy bowiem apelacja pozwanej opierała się na twierdzeniu, że dochodzone przez powoda roszczenie przewyższało wartość przysługującej względem niej wierzytelności. Tymczasem Powód w pozwie wskazał, że na poczet całego dochodzonego roszczenia dokonał zliczenia należności głównej wraz z zaległymi zaległościami ubocznymi, co miało oczywisty wpływ na wynik ostatecznie dochodzonej kwoty niespłaconego kredytu. Było to konsekwencją skutecznego i pozostającego w zgodzie z § 8 ust 1 umowy ugody – wypowiedzenia zawartej w dniu (...) r. umowy ugody wobec niedokonania przez pozwaną wymagalnych wpłat. Wywody skarżącej co do niezgodności dochodzonej przez powoda kwoty z przedstawionym przez nią wyliczeniem dokonany na podstawie historii operacji na kontrakcie kredytowym dotyczyły zagadnienia, które zostało przez ustawodawcę wyraźnie unormowane w art. 451 § 1 zd. 2 k.c.

Z powyższych przyczyn Sąd Okręgowy orzekł tak jak w sentencji orzeczenia w oparciu o art. 385 k.p.c.

Sąd Okręgowy nie wyrzekał o kosztach postępowania odwoławczego, albowiem z lektury akt sprawy wynika, że powódka w toku procesu nie była reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika będącego adwokatem lub radcą prawnym. Dlatego brak było podstaw do zasądzenia od pozwanej na jej rzecz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, innych zaś kosztów w toku postępowania odwoławczego powódka nie poniosła.

SSO Anna Nowak SSO Weronika Oklejak SSO Krzysztof Wąsik